

Ca'fer b. Ebî Tâlib, İslâm öncesi durumları ile Hz. Peygamber ve İslâm hakkında kısaca bilgi verdiği bu konuşmasında şunları söyledi: "Ey Hükümdar, biz, cahil bir kavim idik. Putlara tapardık. Ölü eti yerdik. Her kötülüğü işlerdik. Akrabamızla ilgilenmez, ilgimizi keserdik. Komşularımıza iyi davranmaz, kötülük yapardık. İçimizden güçlü olanlar zayıf olanları yer, ezerdi. Yüce Allah bize kendimizden, soyunu sopunu, doğru sözlülüğünü, eminliğini, iffet ve nezâhetini bildiğimiz bir peygamber gönderinceye kadar biz hep bu durum ve tutumda idik. O peygamber, bizim ve babalarımızın Allah'tan başka tapına geldiğimiz taştan vesâireden yapılmış putları bırakarak Allah'ın birliğine inanmaya ve yalnız O'na ibadet etmeye bizi davet etti. Doğru söylemeyi, emaneti sahibine vermeyi, akraba ile ilgilenmeyi, komşularımızla iyi geçinmeyi, haramlardan, kan dökmekten vazgeçmeyi bize emretti. Bizi her türlü çirkin, yüz kızartıcı söz ve işlerden, yalan söylemekten, yetim malı yemekten, iffetli kadınlara dil uzatmak ve iftira etmekten men ve nehyetti. Kendisine hiçbir şeyi eş, ortak koşmaksızın yalnız Allah'a ibadet etmemizi bize emretti. Ve yine bize namazı, zekâtı, orucu de emretti. Biz ona inandık ve kendisini tasdik edip doğruladık. Onun Allah tarafından getirdiklerine göre kendisine tabi olduk. Hiçbir şeyi eş, ortak koşmaksızın yalnız Allah'a ibadet ettik. Onun bize haram kıldığı şeyi haram, helâl kıldığı şeyi helâl bildik. Fakat kavmimiz üzerimize yürüyüp bizi yüce Allah'a ibadetten vazgeçirerek putlara taptırmak, dinimizden döndürmek, öteden beri serbestçe işleyegeldiğimiz kötülükleri tekrar işletmek için türlü işkencelere uğrattılar. Onlar bize galebe çalıp zulüm ve tazyikleri altında ezmeye başladıkları, dinimizle aramıza girdikleri zaman, senin ülkene çıkmak, sığınmak zorunda kaldık. Seni başkalarına tercih ettik. Senin himayene can attık. Ey Hükümdar, bir, senin yanında hiçbir zulme ve haksızlığa uğramayacağımızı umuyoruz" (M. Asım Köksal, İslâm Tarih,i, Mekke Dönemi, IV. 191-192; bk. İbn Hişâm, es-Sire, I, 356-362; Taberî Tarih, II, 225).

Konuşmayı dikkatle dinleyen Necâşî, yanlarında Kur'an'dan bir bölüm bulunup bulunmadığını sordu. Bunun üzerine Ca'fer, hicretlerinden hemen önce nazil olan Meryem Suresinin ilk otuzbeş ayetini okudu. Rivayetlere göre, ayetleri gözyaşları içinde dinleyen Necâşî, bunların Hz. Musa ve İsa'nın getirdikleriyle aynı kaynaktan geldiğini tasdik ederek, elçilere müminleri teslim etmeyeceğini bildirdi. Amr'ın, müslümanların Hz. İsa hakkında çok kötü sözler kullandıklarını söyleyerek Necâşî'nin kararını değiştirme çabası da Ca'fer'in, "O, Allah'ın kulu, resulu, ruhu ve O'nun, dünyadan ve erden geçerek Allah'a bağlanmış bir bakire olan Meryem'e ilka ettiği kelimesidir" şeklindeki cevabıyla yalnızca Necâşî'nin bu konudaki gerçeği kavramasına yaradı.

Habeşistan muhacirleri uzun yıllar hayatlarını burada huzur ve güven içinde sürdürdüler. Bu süre içinde başta Necâşî olmak üzere birçok kişinin müslüman olmasına vesile oldular. Bunların bir bölümü, Hz. Peygamber'in Medine'ye hicretinden önce Mekke'ye geri döndü. Başta Ca'fer b. Ebî Tâlib olmak üzere büyük bölümü ise Hicret'ten sonra, Hayber'in fethi (H. 7/628) sırasında Medine'ye gelerek müslümanlara katıldı.